

OKWITAĆ (1) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

praes 1 sg okwitãm. ◊ [3 sg okwitã.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. okwitnąć.

Przekwitać, tracić płatki; deflorere Mącz, Cn: Defloreo, Okwitam/ Przełtawam kwitnąć. Mącz 131b; [RVmień fwoyłki álbo Rumnek/ rodzi się [...] z náśienia ktore się z kwiećia wykrułzy gdy okwita Cresc 1571 278 (Linde)].

Formacje współrdzenne cf KWITNAĆ.

Cf OKWITANIE

JDok